

Naar vi har 60 000 arbejdsløse her i Landet, naar man hver Dag eller Uge eller Maaned udbetaler Millioner i Understøttelse, maa man hellere betale de Overpriser, her er Tale om. Hvis det drejer sig om, at Statsbanerne ikke gerne skal belastes med disse Overpriser — de har jo iøvrigt nok at slæbe paa i deres Kulbunker, jeg kan indrømme Berettigelsen af den højtærede Ministers Indvending —, maatte man dog kunne finde en Form, hvorunder man gav dem et Tilskud, saa at de kunde købe disse Varer i Danmark i Stedet for i Udlandet, paa samme Maade som man nu giver Tilskud til visse Industrier for at holde dem oppe. I alt Fald skal der fra vor Side ikke være nogen Vanskelighed ved at finde den mest praktiske Form for at give en saadan Ydelse til Statsbanerne for, at de ikke skal fremtræde som dem, der bruger de mange Penge og derfor har det store Underskud.

Den Trøst, som Ministeren gav ved Slutningen af sin Omtale af Bestillingerne paa Materialer, idet han oplyste, at det danske Fængselsvæsen har overtaget en større Produktion til Statsbanerne, synes jeg er temmelig daarlig. Det kan dog ikke gavne Arbejderne ret meget, at Fængslerne efterhaanden overtager en stor Del af Produktionen til Statsbanerne og Udlandet en anden. Det kan da højst have den Virkning, at nogle flere Arbejdere, der ikke er Tugthuskandidater, bliver arbejdsløse. Det er vel ikke saadan, at Arbejderne for overhovedet at komme i Beskæftigelse skal gaa Vejen gennem Tugthuset. Det kan i alt Fald ikke være Statsinstitutionernes Opgave at fremme en saadan Udvikling. Den højtærede Minister gav en Redegørelse for Anskaffelsen af Postautomobiler fra Udlandet og forklarede, hvorfor det var sket, en Redegørelse af lignende Karakter som ved andre Varer. Hvis vi er i Stand til at finde en Fabrik, der kan bygge disse Vogne herhjemme, bør man i denne Tid lade den gøre det, selv om man skal ofre noget derfor fremfor at bringe Ofre til Arbejdsløshedshjælpen. Endelig spurgte jeg forrige Gang, jeg havde Ordet, om et Forlydende om en Bestilling af nye Lokomotiver i Tyskland var rigtigt. I Rigsdagstidenden vil man se, at det kun er et meget beskedent Spørgsmaal, jeg har stillet. Jeg tilføjede, at jeg vidste, at jeg kunde dog faa at vide her, om det var rigtigt. I den Anledning gebærdede den højtærede Minister sig, som om der var rejst et voldsomt Angreb paa dette Punkt. Jeg har aldeles ikke angrebet ham paa dette Punkt. Jeg har spurgt, om det var sandt, som Rygtet forlød, at der

var bestilt et større Antal Lokomotiver i Tyskland, og hvis det var sandt, var der vel Grund til Klage. Jeg støttede mig i den Henseende til en Meddelelse fra Arbejdere i Tyskland, hvorefter de danske Statsbaner fornylig skulde have købt 8 Kæmpelokomotiver af Borsig i Tegel ved Berlin. Jeg skulde tro, at de tyske Arbejderorganisationer ikke er helt ukendte med de Forhandlinger, der nu og da føres om Bestillinger fra Udlandet. Det maa selvfølgelig være rigtigt, naar den højtærede Minister siger, at der ikke er købt saadanne Lokomotiver, formodentlig heller ikke bestilt. Men maaske har der været Forhandlinger, maaske er der indhentet Tilbud, og det er maaske det, man ved i Tyskland. Det kunde have været rart, om Ministeren havde oplyst det helt og holdent, som det er. Maaske er der slet intet, og jeg har heller ingen Grund til at betvivle det, naar Ministeren siger, at der intet er. Men Ministeren synes at være fornærmet over min Henvisning til, at der findes en Fabrik her i Landet, der er indrettet paa Lokomotivbygning. Jeg havde den Dristighed at sige, at jeg ved, at der findes en Lokomotivfabrik her, hvis Arbejdere i stor Udstrækning gaar paa Gaden eller noget i den Retning. Men den højtærede Minister sagde, at han vidste ikke, der fandtes en saadan Lokomotivfabrik, hvis Arbejdere gik paa Gaden. Ja, jeg kan ikke gøre for, at den højtærede Minister ikke ved det. Jeg ved det altsaa. Jeg skal, da Ministeren er uvidende paa dette Punkt, give ham nogle Oplysninger, som kan være ham nyttige. Han har ganske vist haft en Maaned til at kunne skaffe sig disse Oplysninger, jeg har kun haft nogle Timer, men jeg har faaet dem alligevel. I Aarhus, hvor den paagældende Lokomotivfabrik findes, Frichs Fabrikker, der har Bestilling paa Lokomotiver til Statsbanerne, findes der i Øjeblikket 541 arbejdsløse Maskinarbejdere. Almindeligvis arbejder der paa Fabrikken ca. 200, men i Øjeblikket kun 100; altsaa Halvdelen af de Arbejdere, der normalt er beskæftiget med Lokomotivbygning, er nu arbejdsløse. I Lørdags blev der afskediget 5 Kedelsmede, der var beskæftiget med Lokomotivarbejde. Til Gengæld har den paagældende Fabrik ganske vist 175 Læringer, men det har formodentlig Staten ingen Indflydelse paa. Den burde dog have det. Men Fabrikken har altsaa, som den højtærede Minister oplyste, faaet Bestilling paa 15 Lokomotiver. Deraf er de 10 i Øjeblikket saa godt som færdige, og Forarbejderne til de øvrige 5 er ogsaa færdige. Derfor afskediges Arbejderne. Hvis